

نویسنده: اناتول لیبن «Anatol Lieven».

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2025-05-14».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

ولادیمیر پوتین و زلنسکی

**بازگشت به استانبول! گره‌های کلیدی مذاکرات
ایالات متحده، روسیه و اوکراین**

Back to Istanbul! Key nodes for US-Russia-Ukraine talks

**پوتین حق داشت که بلوف زلنسکی را رد کند و مقامات سطح پایین‌تر را
بفرستد - پارامترهای واقعی باید روز پنجشنبه، ابتدا، مشخص شوند.**

**Putin was right to call Zelensky's bluff and send lower level officials
— real parameters need to be hammered out Thursday, first**

مذاکرات مستقیم بین نمایندگان ارشد اوکراین و روسیه، اگر روز پنجشنبه در استانبول برگزار شود، یک گام واقعی به جلو و یک دستاورد قابل توجه برای دولت ترامپ خواهد بود.

لازم به یادآوری است که تنها سه ماه پیش، دولت اوکراین حتی ایده مذاکره با دولت **پوتین** را غیرقانونی می دانست و خواستار خروج اولیه روسیه از تمام مناطق اشغالی اوکراین به عنوان پیش شرط مذاکرات بود.

رد آشکار **پوتین** از درخواست **زلنسکی** برای دیدار رو در رو، ناامید کننده است، اما یک شکست اساسی نیست. پیشرفت واقعی در مذاکرات صلح در جلسات بین خود رهبران بسیار نا در است و روس ها دلیلی دارند که این را به عنوان یک مانور یا شیرین کاری از سوی **زلنسکی** برای جلب نظر **ترامپ** به جای یک پیشنهاد جدی ببینند.

معمولاً قبل از دیدار رهبران، باید مذاکرات طولانی و مفصلی توسط مقامات برای ایجاد زمینه برای توافق انجام شود. امیدواریم که نشست مقامات استانبول که توسط مسکو پیشنهاد شده است، این روند را پیش ببرد، در حالی که یک دعوی عمومی بین **پوتین** و **زلنسکی** می تواند آن را به عقب بیندازد. دولت های اوکراین و اروپا اعلام کرده اند که رد آتش بس ۳۰ روزه توسط مسکو نشان می دهد که «پوتین علاقه ای به صلح ندارد»، اما این ادعا ریاکارانه است. توانایی روسیه برای پیشروی - حتی اگر به آرامی - در میدان نبرد، منبع اصلی اهرم مسکو در مذاکرات است و تا زمانی که توافق قابل توجهی حاصل نشده باشد، از آن دست نخواهد کشید.

همچنین، و به همین دلیل، کشورهای غربی هرگز با درخواست روسیه برای پایان کامل و دائمی ارسال تجهیزات نظامی به اوکراین به عنوان پیش شرط آتش بس موافقت نخواهند کرد. ما باید این را بپذیریم که در حالی که مذاکرات ادامه دارد، جنگ نیز ادامه خواهد داشت. این باید انگیزه ای برای تلاش ها برای حرکت در اسرع وقت به سمت یک توافق جامع باشد.

و یک توافق جامع چیزی است که ما باید به دنبال آن باشیم. حتی اگر روسیه بتواند با آتش بس بلند مدت موافقت کند، در صورت عدم توافق، چنین آتش بس شبیه آتش بس در دونباس از ۲۰۱۴ تا ۲۲ خواهد بود: عمیقاً ناپایدار، دائماً با درگیری ها و تبادل آتش مختل می شود و در معرض خطر دائمی سقوط دوباره به جنگ تمام عیار است. این وضعیت، توسعه اقتصادی و پیشرفت اوکراین به سمت اتحادیه اروپا را عملاً غیرممکن می کند، هم به این دلیل که مانع سرمایه گذاری غربی می شود و هم به این معنی که اوکراین همچنان یک جامعه بسیار نظامی و نیمه اقتدارگرا باقی می ماند که دائماً برای جنگ بسیج شده است.

همچنین کاهش حضور نظامی ایالات متحده در اروپا را برای تمرکز منابع در جای دیگر - که در واقع احتمالاً انگیزه اصلی رویکرد اروپایی است - بسیار دشوارتر می کند.

تهدید ترامپ به "کنار کشیدن" از روند صلح، هر دو طرف را به میز مذاکره کشانده است، اما آنها فقط به این دلیل موافقت کردند که از سرزنش او به دلیل امتناع خودداری کنند. در مورد مسائل کلیدی، مواضع روسیه و اوکراین همچنان بسیار دور از هم است و اگر یک دور مذاکرات مستقیم در استانبول بتواند آنها را به هم نزدیک کند، یک معجزه خواهد بود. بنابراین، ادامه مشارکت ایالات متحده در روند صلح ضروری به نظر می‌رسد. برای اینکه دخالت واشنگتن مؤثر باشد، باید شرایط مشخص و دقیقی برای توافق تعیین کند و فشار و انگیزه‌هایی را برای هر دو طرف برای پذیرش آنها ایجاد کند. انگیزه ایالات متحده برای طرف اوکراینی در قالب معامله مواد معدنی و وعده آن مبنی بر اینکه مشارکت اقتصادی بلندمدت آمریکا در اوکراین، منافع واشنگتن در حفظ امنیت اوکراین را نیز تضمین خواهد کرد، از قبل ایجاد شده است.

برای روسیه، دولت ترامپ انگیزه بالقوه بزرگی در قالب یک رابطه جدید ایالات متحده و روسیه و پایان دادن به فشار واشنگتن بر آنچه روس‌ها منافع حیاتی خود می‌دانند، دارد.

برخی از عناصر توافق بین اوکراین و روسیه در مذاکرات استانبول در مارس 2022 تعیین شد و هنوز هم قابل اجرا هستند. شرایطی که منافع حیاتی هر دو طرف را برآورده می‌کند و ایالات متحده می‌تواند به آنها در توافق بر سر آنها کمک کند، شامل موارد زیر است: اینکه خط آتش‌بس از جایی که در نهایت خط نبرد امتداد می‌یابد، عبور کند و از هیچ یک از طرفین خواسته نشود که بیشتر عقب‌نشینی کنند؛ اینکه هر دو طرف باید قول دهند که از تلاش برای تغییر خط آتش‌بس از طریق زور، براندازی یا فشار اقتصادی خودداری کنند؛ اینکه موضوع یا وضعیت حقوقی سرزمین اشغالی باید برای مذاکرات آینده باقی بماند و عضویت اوکراین در ناتو باید منتفی شود، اما حق اوکراین برای درخواست عضویت در اتحادیه اروپا باید تضمین

شرایط همچنین شامل این بود که هیچ نیروی ناتو نباید در اوکراین مستقر شود و هر نیروی حافظ صلح باید از کشورهای بی‌طرف تحت نظارت سازمان ملل باشد؛ سازمان ملل باید حاکمیت و استقلال اوکراین را تضمین کند؛ هر دو طرف باید حقوق زبانی و فرهنگی اقلیت‌ها را تضمین کنند؛ تحریم‌های غرب علیه روسیه باید به حالت تعلیق درآید، اما با یک بند «بازگشت سریع» که تضمین می‌کند در صورت تجاوز جدید روسیه، این تحریم‌ها به طور خودکار از سر گرفته می‌شوند؛ هرگونه محدودیتی در مورد تسلیحات اوکراین باید به موشک‌های دوربرد محدود شود و غرب باید بتواند به مسلح کردن اوکراین برای دفاع ادامه دهد.

توافق در این راستا هر دو طرف را ناراضی خواهد کرد - اما امیدواریم، نه آنقدر ناراضی که حاضر باشند خطرات و هزینه‌های وحشتناک بازگشت به جنگ را بپذیرند. می‌توانیم امیدوار باشیم که - به تعبیر رئیس جمهور لینکلن - «فرشتگان بهتر» مذاکره‌کنندگان

روسی و اوکراینی، آنها را در مذاکرات این هفته در استانبول به چنین مصالحه‌ای متمایل کنند. اگر اینطور نشود، و هر چقدر هم که این همکاری برای بسیاری نا متجانس به نظر برسد، این وظیفه دولت ترامپ خواهد بود که به فرشتگان کمک کند.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله :

آنا تول لیون

آنا تول لیون مدیر برنامه اوراسیا در موسسه کوئینسی برای کشورداری مسئولانه است. او قبلاً استاد دانشگاه جورج تاون در قطر و در بخش مطالعات جنگ کالج کینگ لندن بود.

----- **با تقدیم احترامات «2025-05-31»**

.....